

SYNTEZA ISTOTNYCH ZMIAN WYNIKAJĄCYCH Z USTAWY

o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw

Z PUNKTU WIDZENIA PRZEDSIĘBIORCÓW

Opracowanie ma na celu syntetyczne przedstawienie wybranych istotnych zagadnień wynikających z ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw z punktu widzenia działalności gospodarczej przedsiębiorców.

Uchwalone zmiany sklasyfikowane zostały w trzech blokach:

- **ZAGADNIENIA PRACOWNICZE, ORGANIZACJA PRACY;**
- **ZAGADNIENIA FINANSOWE, POMOC FINANSOWA DLA PRZEDSIĘBIORCÓW;**
- **ZAGADNIENIA ZWIĄZANE Z ORGANIZACJĄ BIEŻĄCEJ DZIAŁALNOŚCI.**

ZAGADNIENIA PRACOWNICZE, ORGANIZACJA PRACY

1. Zmiany w zakresie badań lekarskich

Zmiana ma na celu zawieszenie obowiązku wykonywania badań profilaktycznych – okresowych badań lekarskich pracowników, badań lekarskich kierowców wykonujących przewóz drogowy, badań psychologicznych kierowców wykonujących przewóz drogowy, maszynistów, od dnia ogłoszenia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

Po odwołaniu stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii albo po odwołaniu stanu epidemii, należy niezwłocznie podjąć wykonywanie zawieszonych obowiązków w zakresie badań i wykonać je w okresie nie dłuższym niż 60 dni od dnia odwołania danego stanu.

Zawieszenie nie obejmuje przeprowadzenia badań wstępnych i kontrolnych, ale uwzględnienia możliwości wykonywania ich w innym trybie.

W przypadku braku dostępności do lekarza uprawnionego do przeprowadzenia badania wstępnego lub kontrolnego, badanie takie może przeprowadzić i wydać odpowiednie orzeczenie lekarskie inny lekarz. Orzeczenie lekarskie wydane przez innego lekarza traci moc po upływie 30 dni od dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego, w przypadku gdy nie zostanie ogłoszony stan epidemii, albo od dnia odwołania stanu epidemii. Lekarz ten może przeprowadzić badanie i wydać orzeczenie lekarskie za pośrednictwem systemów teleinformatycznych lub systemów łączności.

Orzeczenie lekarza załącza się do akt osobowych pracownika.

Ponadto orzeczenia lekarskie wydane w ramach wstępnych, okresowych, kontrolnych badań lekarskich, których ważność skończyła po dniu 7 marca w 2020 r, zachowują ważność nie dłużej jednak niż do upływu 60 dni od dnia zniesienia stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii.

2. Zmiany w zakresie elastycznego czasu pracy

U Pracodawcy, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 i który nie zalega w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca trzeciego kwartału 2019 r. (jednocześnie ustawa przewiduje możliwość odstąpienia od wymogu niezalegania w opłacaniu podatków i składek), dopuszczalne jest:

1. ograniczenia nieprzerwanego odpoczynku dobowego do nie mniej niż 8 godzin (w miejsce dotychczas wymaganych co najmniej 11 godzin) i nieprzerwanego odpoczynku tygodniowego do nie mniej niż 32 godzin (w miejsce dotychczas wymaganych co najmniej 35 godzin) obejmującego co najmniej 8 godzin nieprzerwanego odpoczynku dobowego;
2. zawarcia porozumienia o wprowadzeniu systemu równoważnego czasu pracy, w którym jest dopuszczalne przedłużenie dobowego wymiaru czasu pracy, nie więcej jednak niż do 12 godzin – bez konieczności spełnienia przesłanek do wprowadzenia tego systemu czasu pracy, o których mowa w kodeksie pracy, w dłuższym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 12 miesięcy.

Przedłużenie okresu rozliczeniowego ustala się co do zasady w porozumieniu z organizacją związkową reprezentującą pracowników, a w przypadku gdy u pracodawcy taka organizacja nie działa, przez pracodawcę i przedstawicieli Pracowników wybranych w trybie przewidzianym u pracodawcy. W przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

Zawarte porozumienie musi zostać przekazane przez Pracodawcę właściwemu okręgowemu inspektorowi Państwowej Inspekcji Pracy w terminie 5 dni od dnia jego zawarcia.

3. zawarcia porozumienia o stosowaniu mniej korzystnych warunków zatrudnienia pracowników niż wynikające z umów o pracę zawartych z tymi pracownikami w zakresie i przez czas określony w tym porozumieniu.

Porozumienie nie wymaga zgody poszczególnych pracowników, gdyż zawierane jest przez Pracodawcę z organizacją związkową reprezentującą pracowników, a w przypadku gdy u pracodawcy taka organizacja nie działa, przez pracodawcę i przedstawicieli Pracowników wybranych w trybie przewidzianym u pracodawcy. Tak jak w przypadku porozumienia, o którym mowa w pkt 2) powyżej, w przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

Celem zawieranych porozumień jest zawieszenie w całości lub części postanowień umownych w zakresie warunków zatrudnienia pracowników (w zakresie pracy i wynagradzania), z uwagi na złą sytuację finansową Pracodawcy, bez konieczności dokonywania wypowiedzeń zmieniających, jak również bez konieczności prowadzenia indywidualnych rozmów z Pracownikami w celu zawarcia porozumień dotyczących zmiany warunków zatrudnienia. Zawarte porozumienie musi zostać przekazane przez Pracodawcę właściwemu okręgowemu inspektorowi Państwowej Inspekcji Pracy.

3. Zmiany w zakresie dodatkowego zasiłku opiekuńczego

Ustawa wprowadza przyznanie kolejnego dodatkowego zasiłku opiekuńczego dla ubezpieczonego zwolnionego od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat, w wymiarze 14 dni. Do okresu kolejnych 14 dni nie wlicza się dotychczas wykorzystanego okresu dodatkowego zasiłku opiekuńczego.

Dodatkowo zasiłek ten przysługiwał będzie:

- a) w przypadku zamknięcia placówki, do której uczęszcza dziecko również ubezpieczonemu zwolnionemu od wykonywania pracy z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad osobą legitymującą się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo orzeczeniem o niepełnosprawności;
- b) w przypadku konieczności opieki nad chorym dorosłym członkiem rodziny w związku z zawieszeniem działalności placówek dziennego pobytu: warsztatów terapii zajęciowej, ośrodków dziennego pobytu, środowiskowych domów samopomocy lub innych placówek;
- c) w przypadku niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna.

Ustawa dopuszcza możliwość wydłużenia okresu przyznania zasiłku opiekuńczego ponad okres 14 dni, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów.

Ustawa wprowadza zasiłek opiekuńczy dla rolników, o których mowa w art. 7 ust. 12 oraz art. 16 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, z powodu konieczności osobistego sprawowania opieki nad:

- a) dzieckiem w wieku do ukończenia 8 lat;
- b) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o znacznym lub umiarkowanym stopniu niepełnosprawności do ukończenia 18 lat albo dzieckiem z orzeczeniem o niepełnosprawności lub orzeczeniem o potrzebie kształcenia specjalnego w przypadku zamknięcia żłobka, klubu dziecięcego, przedszkola, szkoły lub innej placówki, do których uczęszcza dziecko albo niemożności sprawowania opieki przez nianię lub dziennego opiekuna z powodu COVID-19.

Ww. zasiłek przysługuje przez okres nie dłuższy niż 14 dni.

Zasiłek opiekuńczy za każdy dzień wynosi 1/30 kwoty emerytury podstawowej w rozumieniu art. 6 pkt 7 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników.

Ustawa dopuszcza możliwość wydłużenia okresu przyznania zasiłku opiekuńczego ponad okres 14 dni, na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów.

4. Zmiany dotyczące zatrudniania młodocianych Pracowników

Przepisy zobowiązują Pracodawcę do zwolnienia młodocianego Pracownika odbywającego przygotowanie zawodowe z obowiązku świadczenia pracy w okresie czasowego ograniczenia funkcjonowania jednostek systemu oświaty.

Pracodawca, z którym została zawarta umowa o refundację (Ochotnicze Hufce Pracy), w przypadku wypłaty ww. młodocianemu Pracownikowi wynagrodzenia za okres zwolnienia z obowiązku świadczenia pracy, w całości lub w części, zachowuje prawo do refundacji.

5. Zmiany w zakresie zezwoleń dla cudzoziemców, wiz krajowych, kart pobytu

Ustawa wprowadza wydłużenie terminu składania wniosków o udzielenie zezwoleń pobytowych, przedłużenie wizy krajowej oraz przedłużenie pobytu w ramach ruchu bezwizowego, jeżeli ten wypadałby w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Pobyt cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie biegu przedłużonego terminu do złożenia wniosku, o którym mowa powyżej, uznawany będzie za legalny pod warunkiem, że cudzoziemiec w terminie do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii, złoży odpowiedni wniosek.

Ustawodawca postanowił, aby termin na złożenie przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, o przedłużeniu wizy oraz przedłużenie pobytu w ramach ruchu bezwizowego uległ stosownemu przedłużeniu, jak również, aby takiemu przedłużeniu uległy terminy na składanie wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy przez tzw. jednostkę przyjmującą.

Ponadto w sytuacji, w której ostatni dzień okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy krajowej przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres pobytu na podstawie tej wizy oraz okres ważności tej wizy ulegają przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni. Powyższe przedłużenie nie wymaga umieszczenia nowej naklejki wizowej w dokumencie podróży cudzoziemca.

Jednocześnie okres ważności zezwoleń pobytowych o charakterze terminowym, tj. zezwoleń na pobyt czasowy, ulega przedłużeniu w sposób analogiczny, z analogiczną rezygnacją z wydawania nowych kart pobytu lub wymianą dotychczasowych.

6. Zmiany w zakresie zezwoleń na pracę dla cudzoziemców oraz oświadczeń o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcom

Jednocześnie należy zauważyć, że jeżeli ostatni dzień ważności zezwolenia na pracę lub zezwolenia na pracę sezonową, przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, okres ważności tego zezwolenia na pracę ulega przedłużeniu z mocy prawa do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Powyższe ma odpowiednie zastosowanie do decyzji o przedłużeniu zezwolenia na pracę lub przedłużeniu zezwolenia na pracę sezonową. W przypadku przedłużenia okresu ważności zezwolenia na pracę, wniosek o przedłużenie zezwolenia składa się nie wcześniej niż w terminie 90 dni przed upływem okresu ważności zezwolenia na pracę określonego w tym zezwoleniu i nie później niż w ostatnim dniu okresu ważności przedłużonego zgodnie z powyższymi zasadami.

Jeżeli w oświadczeniu o powierzeniu wykonywania pracy cudzoziemcowi, wpisanym do ewidencji oświadczeń, wskazano okres pracy, którego koniec przypada w okresie stanu zagrożenia epidemicznego lub stanu epidemii, ogłoszonego w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2, cudzoziemiec może wykonywać pracę określoną oświadczeniem na rzecz podmiotu, który złożył oświadczenie, w okresie lub okresach nieobjętych oświadczeniem do upływu 30. dnia następującego po dniu odwołania tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni, bez zezwolenia na pracę.

7. Termin do opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz termin dobrowolnego powrotu

Warto również zauważyć, że jeżeli termin do opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wypada w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19, termin ten ulega przedłużeniu do upływu 30. dnia następującego po odwołaniu tego ze stanów, który obowiązywał jako ostatni.

Powyższe zasady dotyczą również sytuacji, gdy ostatni dzień terminu dobrowolnego powrotu cudzoziemca wypada w ww. okresie.

KWESTIE FINANSOWE (POMOC FINANSOWA DLA PRZEDSIĘBIORCÓW)

1. Zmiany w zakresie Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Przedsiębiorca, u którego nastąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie COVID-19, może zwrócić się z wnioskiem o przyznanie świadczeń na rzecz ochrony miejsc pracy, o wypłatę ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych świadczeń na dofinansowanie wynagrodzenia pracowników objętych przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, w następstwie wystąpienia COVID-19.

Przedsiębiorcy przysługują środki z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne pracowników należnych od pracodawcy od przyznanych świadczeń.

Aby ubiegać się o przyznanie świadczeń przedsiębiorca musi spełniać warunek niezalegania w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz lub Fundusz Pracy z zastrzeżeniem, że przedsiębiorca może zalegać w regulowaniu zobowiązań podatkowych, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Pracy lub Fundusz Solidarnościowy do końca III kwartału 2019 r. Ponadto wobec przedsiębiorcy nie mogą zachodzić przesłanki do ogłoszenia upadłości.

Pracownikiem w rozumieniu tego przepisu jest nie tylko osoba pozostająca w stosunku pracy ale także osoba zatrudniona na podstawie umowy zlecenia albo innej umowy o świadczenie usług, do której stosuje się przepisy dotyczące zlecenia, z wyjątkiem pomocy domowej zatrudnionej przez osobę fizyczną, co oznacza, że także wynagrodzenia tych osób mogą zostać objęte dofinansowaniem.

Świadczenia i środki z Funduszu, są wypłacane w okresach przestoju ekonomicznego (tj. okresu niewykonywania pracy przez pracownika z przyczyn nie dotyczących pracownika pozostającego w gotowości do pracy) lub obniżonego wymiaru czasu pracy (obniżony przez przedsiębiorcę wymiar czasu pracy pracownika z przyczyn nie dotyczących pracownika, jednak nie więcej niż do połowy wymiaru czasu pracy).

Pracownikowi objętemu przestojem ekonomicznym pracodawca wypłaca wynagrodzenie obniżone nie więcej niż o 50%, ale nie niższe jednak niż w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy.

Wynagrodzenie, to jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, do wysokości 50% minimalnego wynagrodzenia za pracę, z uwzględnieniem wymiaru czasu pracy. Dofinansowanie nie przysługuje jednak do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek o dofinansowanie, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Przedsiębiorca, u którego wystąpił spadek obrotów gospodarczych w następstwie wystąpienia COVID-19 może ograniczyć wymiar czasu pracy o 20 %, nie więcej niż do 0,5 etatu, z zastrzeżeniem, że wynagrodzenie nie może być niższe niż minimalne wynagrodzenie za pracę.

Przez spadek obrotów gospodarczych uprawniający do otrzymania dofinansowania rozumie się spadek sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym:

1. nie mniej niż o 15%, obliczony jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy

rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego, lub;

- nie mniej niż 25% obliczony jako stosunek obrotów z dowolnie wskazanego miesiąca kalendarzowego, przypadającego po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku, w porównaniu do obrotów z miesiąca poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego.

Wynagrodzenie w okresie obniżonego wymiaru czasu pracy jest dofinansowywane ze środków Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych do wysokości połowy wynagrodzenia, jednak nie więcej niż 40% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, obowiązującego na dzień złożenia wniosku. Dofinansowanie nie przysługuje do wynagrodzeń pracowników, których wynagrodzenie uzyskane w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, było wyższe niż 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

Jeżeli u danego pracodawcy nie działają zakładowe organizacje związkowe, warunki i tryb wykonywania pracy w okresie przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy ustala się w porozumieniu z przedstawicielami pracowników wyłonionymi w trybie przyjętym u tego pracodawcy. W przypadku trudności w przeprowadzeniu wyborów przedstawicieli pracowników z powodu COVID-19, w szczególności wywołanych nieobecnością pracowników, trwającym przestojem lub wykonywaniem przez część pracowników pracy zdalnej, porozumienie to może być zawarte z przedstawicielami pracowników wybranymi przez pracowników uprzednio dla innych celów przewidzianych w przepisach prawa pracy.

W porozumieniu określa się co najmniej grupy zawodowe objęte przestojem ekonomicznym lub obniżonym wymiarem czasu pracy, obniżony wymiar czasu pracy obowiązujący pracowników, okres, przez jaki obowiązują rozwiązania dotyczące przestoju ekonomicznego lub obniżonego wymiaru czasu pracy.

Świadczenia oraz środki z Funduszu przysługują przez łączny okres 3 miesięcy przypadających po dacie podpisania umowy. Istotne jest, że przedsiębiorca może otrzymać pomoc z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wyłącznie w przypadku, jeśli nie uzyskał pomocy w odniesieniu do tych samych pracowników w zakresie takich samych tytułów wypłat na rzecz ochrony miejsc pracy.

Ponadto do wypłaty i rozliczenia wymienionych powyżej świadczeń oraz środków stosuje się odpowiednio przepisy art. 7–16 ustawy z dnia 11 października 2013 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z ochroną miejsc pracy, z wyjątkiem art. 8 ust. 3 pkt 8 tej ustawy, co oznacza, m.in., że przedsiębiorca, który otrzymał z Funduszu środki na wypłatę świadczeń nie może wypowiedzieć umowy o pracę z przyczyn nie dotyczących pracownika:

- w okresie lub w okresach pobierania świadczeń;
- w okresie lub w okresach przypadających bezpośrednio po okresie lub okresach pobierania świadczeń, nie dłużej jednak niż przez łączny okres 3 miesięcy.

2. Wprowadzenie prawa do świadczenia postojowego

Ustawa przewiduje jednorazową wypłatę dla osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą oraz osób wykonujących pracę na podstawie umów cywilnoprawnych, tzw. świadczenia postojowego, co do zasady w stałej wysokości 2080 zł.

Świadczenie nie będzie podlegało oskładkowaniu i opodatkowaniu ze względu na jego socjalny charakter. Świadczenie będzie skierowane do ww. osób, jeśli nie posiadają one innego tytułu do ubezpieczeń społecznych.

W przypadku przedsiębiorców, prawo do świadczenia będzie przysługiwać:

1. gdy w następstwie wystąpienia COVID-19 doszło do jakiegokolwiek przestoju w prowadzeniu działalności, przy czym ustawodawca nie określa minimalnej liczby dni tego przestoju, jak czynił to w pierwotnej wersji projektu ustawy;
1. pod warunkiem, że przychód w miesiącu poprzedzającym złożenie wniosku o przyznanie świadczenia był niższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału obowiązującego w dniu złożenia wniosku;
2. jeśli osoby te rozpoczęły prowadzenie działalności przed 1 lutego 2020 r. i nie zawiesiły działalności gospodarczej a ich przychód z prowadzenia tej działalności w stosunku do poprzedniego miesiąca kalendarzowego uległ obniżeniu o co najmniej 15%.

Wysokość świadczenia dla przedsiębiorcy wyniesie każdorazowo 80% ustawowego minimalnego wynagrodzenia za pracę w roku 2020 (2080 zł).

Przedsiębiorcy, do których mają zastosowanie przepisy dotyczące zryczałtowanego podatku dochodowego w formie karty podatkowej i którzy korzystali ze zwolnienia sprzedaży od podatku od towarów i usług na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o VAT, będą mieli prawo do świadczenia postojowego w wysokości 50% ustawowego minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2020 r., ze względu na brak możliwości weryfikacji osiąganego przychodu.

Świadczenie przysługiwać będzie także osobom, które zawiesiły prowadzenie działalności gospodarczej po 31 stycznia 2020 r.

Osoby wykonujące pracę na podstawie umów cywilnoprawnych, tj. m.in. umowy zlecenia i umowy o dzieło będą miały prawo do świadczenia postojowego, jeśli:

1. umowa cywilnoprawna została zawarta przed 1 lutego 2020 r.;
2. przychód z tytułu wykonywania umowy cywilnoprawnej uzyskany w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek, nie był wyższy od 300% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia z poprzedniego kwartału obowiązującego na dzień złożenia wniosku.

W przypadku osób zatrudnionych na podstawie umów cywilnoprawnych, gdy suma przychodów z umów cywilnoprawnych uzyskana w miesiącu poprzedzającym miesiąc, w którym został złożony wniosek wynosi mniej niż 50% kwoty minimalnego wynagrodzenia z roku 2020 r., świadczenie postojowe przysługuje w wysokości sumy wynagrodzeń z tytułu wykonywania tych umów cywilnoprawnych.

Gdy suma tych przychodów była większa niż 50% kwoty pensji minimalnej z roku 2020, wówczas wysokość świadczenia postojowego będzie standardowa i wyniesie 80% pensji minimalnej.

Jednemu wnioskodawcy przysługuje tylko jedno świadczenie postojowe, nawet jeśli dysponuje on kilkoma tytułami to jego uzyskania.

Świadczenie będzie wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (ZUS) na podstawie wniosku zainteresowanego, złożonego najpóźniej 3 miesiące po miesiącu, w którym zniesiono stan epidemii.

3. Wsparcie postojowe dla przedsiębiorców zatrudniających pracowników

Ustawa przewiduje wsparcie m.in. poprzez dofinansowanie części kosztów wynagrodzeń pracowników danego przedsiębiorcy, w tym zatrudnionych na podstawie umów o pracę nakładczą, umów zlecenia i umów o świadczenie usług (ale już nie na podstawie umów o dzieło) oraz należnych od nich składek na ubezpieczenia społeczne – w przypadku mikro, małych

i średnich przedsiębiorców. Wsparcie nie dotyczy osób prywatnych zatrudniających pomoc domową. Wsparcie odbywa się w oparciu o umowę zawartą przez przedsiębiorcę ze starostą.

Dofinansowanie może zostać przyznane:

1. na okres nie dłuższy niż 3 miesiące;
2. wyłącznie w przypadku spadku obrotów gospodarczych przedsiębiorcy w następstwie wystąpienia COVID-19; przez spadek obrotów gospodarczych rozumie się zmniejszenie sprzedaży towarów lub usług, w ujęciu ilościowym lub wartościowym obliczone jako stosunek łącznych obrotów w ciągu dowolnie wskazanych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych, przypadających w okresie po dniu 1 stycznia 2020 r. do dnia poprzedzającego dzień złożenia wniosku o przyznanie dofinansowania, w porównaniu do łącznych obrotów z analogicznych 2 kolejnych miesięcy kalendarzowych roku poprzedniego; za miesiąc uważa się także 30 kolejno po sobie następujących dni kalendarzowych, w przypadku gdy dwumiesięczny okres porównawczy rozpoczyna się w trakcie miesiąca kalendarzowego, to jest w dniu innym niż pierwszy dzień danego miesiąca kalendarzowego;
3. w wysokości uzależnionej od wielkości spadku obrotów:
 - a) przy spadku obrotów o co najmniej 30% – wyniesie do 50% wynagrodzenia poszczególnych pracowników wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, jednak w odniesieniu do każdego pracownika nie więcej niż 50% minimalnej ustawowej pensji, powiększonej o składki na ubezpieczenie społeczne;
 - b) przy spadku obrotów o co najmniej 50% – wyniesie do 70% wynagrodzenia poszczególnych pracowników wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, jednak w odniesieniu do każdego pracownika nie więcej niż 70% minimalnej ustawowej pensji, powiększonej o składki na ubezpieczenie społeczne;
 - c) przy spadku obrotów o co najmniej 80% – wyniesie do 90% wynagrodzenia poszczególnych pracowników wraz ze składkami na ubezpieczenia społeczne, jednak w odniesieniu do każdego pracownika nie więcej niż 90% minimalnej ustawowej pensji, powiększonej o składki na ubezpieczenie społeczne.
4. wyłącznie przy jednoczesnym zobowiązaniu przedsiębiorcy do utrzymania w zatrudnieniu pracowników objętych umową ze starostą przez okres dofinansowania oraz, po zakończeniu dofinansowania, przez okres równy temu okresowi;
5. wyłącznie, gdy nie jest zagrożony upadłością, a jednocześnie nie ma zaległości podatkowych, ZUS, etc. do końca III kwartału 2019 r.

Dofinansowanie, po zawarciu umowy ze starostą, będzie wypłacane w okresach miesięcznych, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o zatrudnieniu w danym miesiącu pracowników objętych umową, według stanu na ostatni dzień miesiąca, za który dofinansowanie będzie wypłacane.

Jednocześnie wprowadzone zostało zastrzeżenie, że przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

4. Wsparcie postojowe dla przedsiębiorców niezatrudniających pracowników

Ustawa przewiduje również wsparcie dla przedsiębiorców niezatrudniających pracowników – w formie dofinansowania części kosztów prowadzenia działalności gospodarczej – udzielanego na podstawie umowy ze starostą.

Dofinansowanie to może zostać przyznane:

1. na okres nie dłuższy niż 3 miesiące;
2. wyłącznie w przypadku spadku obrotów gospodarczych przedsiębiorcy w następstwie wystąpienia COVID-19; ocena, czy doszło do spadku obrotów następuje w oparciu o te same kryteria, jak opisane wyżej w przypadku dofinansowania dla mikro, małych i średnich przedsiębiorców;
3. w wysokości uzależnionej od wielkości spadku obrotów:
 - a) przy spadku obrotów o co najmniej 30% – może być przyznane w wysokości 50% minimalnej ustawowej pensji miesięcznie;
 - b) przy spadku obrotów o co najmniej 50% – może być przyznane w wysokości 70% minimalnej ustawowej pensji miesięcznie;
 - c) przy spadku obrotów o co najmniej 80% – może być przyznane w wysokości 90% minimalnej ustawowej pensji miesięcznie;
4. wyłącznie przy jednoczesnym zobowiązaniu przedsiębiorcy do prowadzenia działalności gospodarczej przez okres, na który przyznane zostało dofinansowanie, oraz, po zakończeniu dofinansowania, przez okres równy temu okresowi;
5. wyłącznie, gdy nie jest zagrożony upadłością, a jednocześnie nie ma zaległości podatkowych, ZUS, etc. do końca III kwartału 2019 r.

Dofinansowanie, po zawarciu umowy ze starostą, będzie wypłacane w okresach miesięcznych, po złożeniu przez przedsiębiorcę oświadczenia o prowadzeniu działalności w danym miesiącu, za który dofinansowanie jest wypłacane.

Przedsiębiorca nie może otrzymać dofinansowania w części, w której te same koszty prowadzenia działalności gospodarczej zostały albo zostaną sfinansowane z innych środków publicznych.

5. Pożyczki dla mikroprzedsiębiorców

Ustawa przewiduje kolejny rodzaj wsparcia – wyłącznie dla mikroprzedsiębiorców prowadzących działalność przed 1 marca 2020 r. – w formie pożyczki udzielonej przez starostę.

Pożyczka udzielana jest:

1. do wysokości 5.000 zł;
2. na okres nie dłuższy niż 12 miesięcy;
3. z oprocentowaniem stałym wynoszącym w skali roku 0,05 stopy redyskonta weksli przyjmowanych przez Narodowy Bank Polski;
4. z karencją w spłacie kapitału wraz z odsetkami przez okres 3 miesięcy od dnia udzielenia pożyczki.

Pożyczka wraz z odsetkami będzie podlegała umorzeniu pod warunkiem, że mikroprzedsiębiorca przez okres 3 miesięcy od dnia jej udzielenia nie zmniejszy stanu zatrudnienia w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy w stosunku do stanu zatrudnienia na dzień 29 lutego 2020 r. Umorzenie będzie stanowiło pomoc udzielaną zgodnie z warunkami dopuszczalności pomocy de minimis.

Formą zabezpieczenia spłaty udzielonej pożyczki, będzie weksel własny in blanco lub inna forma zabezpieczenia ustalona przez strony umowy.

6. Wsparcie związane z udzielaniem kredytów

Ustawa przewiduje pomoc dla średnich i dużych przedsiębiorców przy uzyskaniu kredytu na zapewnienie płynności finansowej, w postaci poręczenia i gwarancji spłaty takiego kredytu – ze strony Banku Gospodarstwa Krajowego. Poręczenie lub gwarancja obejmują nie więcej niż 80% pozostającej do spłaty kwoty kredytu objętego poręczeniem lub gwarancją. Jeśli BGK udzieli takiego wsparcia, może to rzutować na wzmocnienie pozycji negocjacyjnej przedsiębiorcy w negocjacjach kredytu z bankiem komercyjnym.

7. Wsparcie w postaci zwolnienia z opłacania składek ZUS

Kolejnym instrumentem wsparcia dla przedsiębiorców jest całkowite zwolnienie z obowiązku opłacania składek należnych ZUS za okres od 1 marca do 31 maja 2020 r. Zwolnienie dotyczy zasadniczo dwóch rodzajów przedsiębiorców: (1) opłacających składki wyłącznie za mniej niż 10 ubezpieczonych oraz (2) tych, którzy opłacają składki wyłącznie za samych siebie.

Z pierwszego z tych zwolnień może skorzystać wyłącznie płatnik składek, który:

1. na dzień 29 lutego 2020 r. zgłosił do ubezpieczeń społecznych mniej niż 10 ubezpieczonych;
2. złoży deklaracje rozliczeniowe za okres objęty zwolnieniem najpóźniej 30 czerwca 2020 r.;
3. był zgłoszony jako płatnik składek przed dniem 1 lutego 2020 r.

Tego rodzaju zwolnienie obejmuje należności z tytułu: składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne, na Fundusz Pracy, Fundusz Solidarnościowy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych lub Fundusz Emerytur Pomostowych.

Drugi rodzaj zwolnienia dotyczy płatników składek opłacających wyłącznie składki na własne ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne. W tym przypadku zwolnienie obejmuje należności z tytułu: obowiązkowego ubezpieczenia emerytalnego, rentowego, wypadkowego, dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, ubezpieczenia zdrowotnego, składek na Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy. Zwolnienie obejmuje wyłącznie należności z tytułu składek ustalonych od obowiązującej płatnika najniższej podstawy wymiaru tych składek. Płatnik tego rodzaju składek może uzyskać rzeczony zwolnienie w okresie od 1 marca do 31 maja 2020 r. wyłącznie, jeśli:

1. prowadził działalność przed dniem 1 lutego 2020 r.;
2. złoży deklaracje rozliczeniowe za okres objęty zwolnieniem najpóźniej 30 czerwca 2020 r., chyba że płatnik zwolniony jest z obowiązku ich składania;
3. przychód z jego działalności uzyskany w pierwszym miesiącu, za który jest składany wniosek o zwolnienie z opłacania składek (co do zasady marzec 2020 r.), nie był wyższy niż 300% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w 2020 r. (czyli łącznie 15.600 zł).

Wniosek, w przypadku każdego z wyżej opisanych zwolnień, musi zostać złożony przez płatnika w ZUS do dnia 30 czerwca 2020 r. Mimo uzyskanego zwolnienia, składki i tak zostaną zaewidencjonowane jako „opłacone”, co odbędzie się oczywiście z korzyścią dla ubezpieczonego. Przychody z tytułu omawianego zwolnienia nie będą stanowić przychodu ubezpieczonego w rozumieniu przepisów podatkowych.

8. Zmiany w ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych i analogicznie w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych

Podatnicy, którzy w związku z rozprzestrzenieniem się choroby zakaźnej wywołanej wirusem SARS-CoV-2, którzy:

- a) ponieśli stratę z działalności w 2020 r;
- b) uzyskali w 2020 r. łączne przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej niższe o co najmniej 50% od łącznych przychodów uzyskanych w 2019 r. z tej działalności.

Mogą jednorazowo obniżyć o wysokość tej straty, nie więcej jednak niż o kwotę 5 mln zł, obniżyć odpowiednio dochód lub przychód uzyskany w 2019 r. z pozarolniczej działalności gospodarczej. Warunkiem uzyskania obniżenia jest złożenie korekty zeznania za rok 2019.

Ustawa przesuwą po spełnieniu dodatkowych warunków termin do zapłaty podatku od przychodów z budynków za miesiące marzec-maj 2020 r. do 20 lipca 2020 roku; rozwiązanie to będzie fakultatywne, tzn. że podatnik będzie mógł, ale nie musiał, z niego skorzystać.

Dokonuje się zwolnienia z obowiązku stosowania przepisów dotyczących tzw. Złych długów podatników, którzy obowiązani są do zwiększania dochodu będącego podstawą obliczenia należnych w 2020 roku zaliczek miesięcznych (kwartalnych) z działalności gospodarczej o niezapłacone w terminie zobowiązania. Ze zwolnienia z tego obowiązku będą mogli skorzystać podatnicy, których przychody osiągnięte w okresach rozliczeniowych (miesięcznych albo kwartalnych) w stosunku do analogicznych okresów w 2019 roku zmniejszą się o co najmniej 50%.

9. Zmiany w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych

Zmiana dotyczy zwiększenia kwoty bazowej dofinansowania do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych.

Następuje podwyższenie podstawy kwoty bazowej na osoby o znacznym stopniu niepełnosprawności z 1800 zł do 1950 zł i przy stopniu umiarkowanym z 1125 zł do 1200zł. Ponadto, dodatek do kwoty bazowej na osoby o szczególnych schorzeniach wzrósł z 600 zł do 1200 zł w przypadku osób o znacznym stopniu niepełnosprawności i z 600 zł do 900 zł w przypadku osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

10. Zmiany w zakresie podatku od nieruchomości

Gminy, na podstawie uchwały rady gminy, będą mogły wprowadzić za część 2020 r., zwolnienie z podatku od nieruchomości – gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z COVID-19.

Ponadto umożliwia się gminom przedłużenie terminów płatności rat podatku od nieruchomości wskazanym grupom przedsiębiorców, których płynność finansowa uległa pogorszeniu w związku z COVID-19, płatnych w kwietniu, maju i czerwcu 2020 r. – nie dłużej jednak niż do 30 września 2020 r.

11. Opłata roczna za użytkowanie wieczyste oraz opłata przekształceniowa do 30 czerwca 2020 roku

Ustawa zakłada przesunięcie terminu płatności:

1. opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste;
2. opłaty rocznej za przekształcenie prawa użytkowania wieczystego gruntu zabudowanego na cele mieszkaniowe, do dnia 30 czerwca 2020 roku.

12. Zwolnienie z opłaty prolongacyjnej w podatkach

Z tytułu rozłożenia na raty lub odroczenia terminu płatności podatków i zaległości podatkowych stanowiących dochód budżetu państwa opłata prolongacyjna nie będzie naliczana, w przypadku, gdy odpowiedni wniosek złożony został w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu.

13. Zwolnienie z opłaty prolongacyjnej w składkach ZUS

Przedsiębiorcy którzy mają trudności w opłaceniu należności z tytułu składek należnych za okres od stycznia 2020 r. do poboru których zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w przypadku zawarcia umowy o odroczenie terminu płatności składek lub umowy o rozłożenie należności na raty, będą zwolnieni z konieczności uiszczenia opłaty prolongacyjnej, w przypadku, gdy odpowiedni wniosek złożony został w okresie obowiązywania stanu zagrożenia epidemicznego albo stanu epidemii ogłoszonych w związku z COVID-19 albo w okresie 30 dni następujących po ich odwołaniu.

14. Zmiany w zakresie najmu powierzchni w obiekcie handlowym

W okresie obowiązywania zakazu prowadzenia działalności w związku z COVID-19 w obiektach handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², wygasają wzajemne zobowiązania stron umowy najmu, dzierżawy lub innej podobnej umowy.

Najemca (dzierżawca) powierzchni handlowej może złożyć udostępniającemu bezwarunkową i wiążącą ofertę, co do woli przedłużenia obowiązywania umowy na dotychczasowych warunkach o okres obowiązywania zakazu przedłużony o sześć miesięcy. Oferta taka powinna być złożona w okresie trzech miesięcy od dnia zniesienia zakazu, inaczej nie będzie wiążąca.

Zmiana dotyczy wszystkich powierzchni w obiektach handlowych objętych zakazem prowadzenia działalności, w tym np. lokale czy tzw. wyspy.

ZMIANY W ORGANIZACJI DZIAŁALNOŚCI

1. Zmiany w zakresie umów w sprawie zamówień publicznych

Ustawa, w zakresie umów zawartych w reżimie zamówień publicznych przewiduje konieczność wzajemnego niezwłocznego poinformowania się przez strony umowy o wpływie COVID-19 na należyte wykonanie tej umowy, o ile taki wpływ wystąpił lub może wystąpić, wraz z przedstawieniem odpowiednich dokumentów (katalog otwarty), z których taki wpływ będzie wynikał.

Dokumenty te mogą dotyczyć m.in. nieobecności pracowników, decyzji SANEPIDU nakładających na przedsiębiorcę określone obowiązki, poleceń wydawanych przez wojewodów.

Druga strony umowy, na podstawie otrzymanych oświadczeń lub dokumentów, w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania, przekazuje swoje stanowisko wraz z uzasadnieniem.

Zamawiający, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 wpływają na umowę, może w uzgodnieniu z wykonawcą dokonać zmiany umowy, np. poprzez zmianę terminu, sposobu wykonania, zakresu świadczenia, o ile wzrost wynagrodzenia nie przekroczy 50%.

Jeżeli umowa zawiera postanowienia dotyczące kar umownych lub odszkodowań strona umowy, w swoim stanowisku na zgłoszone przez drugą stronę ograniczenia wynikające z COVID-19 (najczęściej będzie to zamawiający) powinna odnieść się co do zasadności ustalenia i dochodzenia tych kar lub odszkodowań, lub ich wysokość.

Wykonawca i podwykonawca zamówienia publicznego, po stwierdzeniu, że okoliczności związane z wystąpieniem COVID-19 mogą wpłynąć lub wpływają na należyte wykonanie łączącej ich umowy, powinni uzgodnić odpowiednią zmianę tej umowy, w szczególności przez zmianę terminu wykonania umowy, czasowego zawieszenia umowy, sposobu wykonywania.

2. Zmiany dotyczące ewidencji odpadów

W okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. dopuszcza się sporządzanie dokumentów ewidencji odpadów w formie papierowej, z tym, że prowadzenie karty przekazania odpadów lub karty przekazania odpadów komunalnych w formie papierowej jest dopuszczalne, jeżeli przekazujący odpady wystawi kartę przekazania odpadów lub kartę przekazania odpadów komunalnych w tej formie.

W tym przypadku dokumenty ewidencji odpadów sporządzone w formie papierowej wprowadza się do BDO niezwłocznie, jednak nie później niż w terminie do dnia 31 stycznia 2021 r.

3. Zmiany w zakresie handlu w niedzielę

Wprowadzane zmiany zakładają zniesienie zakazu handlu w niedzielę (chyba, że niedziela przypada w święto) w zakresie wykonywania czynności polegających na rozładowywaniu, przyjmowaniu i ekspozycji towarów pierwszej potrzeby oraz powierzania pracownikowi lub zatrudnionemu wykonywania takich czynności.

Powyższe zniesienie zakazu handlu w niedzielę ma obowiązywać w okresie zagrożenia epidemicznego albo epidemii, a także 30 dni po jego odwołaniu.

4. Zmiany w zakresie ochrony najemców

Ustawa przewiduje przedłużenie, na warunkach dotychczasowych, czasu obowiązywania, zawartych przed dniem wejścia w życie nowelizacji, umów najmu (zarówno lokali mieszkalnych, jak i lokali o innym przeznaczeniu) do dnia 30 czerwca 2020 r. na podstawie oświadczenia woli najemcy złożonego najpóźniej w dniu, w którym upływałby dotychczasowy okres umowy.

Powyższe rozwiązanie nie będzie miało zastosowania do wszystkich najemców. Nie będą z niego mogli skorzystać np. tacy najemcy, którzy w czasie co najmniej 6 miesięcy obowiązywania umowy poprzedzających wejście w życie nowelizacji byli w zwłoce z zapłatą czynszu lub innych opłat, używali lokalu w sposób niezgodny z umową lub podnajęli go bez zgody wynajmującego.

Ponadto ustawa zakłada, że do dnia 30 czerwca 2020 r. niedopuszczalne będzie wypowiedzenie najemcy umowy najmu lokalu (zarówno lokalu mieszkalnego, jak i lokalu o innym przeznaczeniu) lub wysokości czynszu. Zakaz ten, podobnie jak przedłużenie najmu do 30 czerwca 2020 roku, nie będzie miał zastosowania np. do najemców niepłacących czynszu (z wyjątkiem lokali mieszkalnych) lub używających lokalu niezgodnie z umową.

Na podobnych zasadach przedłuża się najem, w przypadku, gdyby wypowiedzenie nastąpiło przed wejściem w życie nowelizacji, a umowa do tego czasu jeszcze nie wygasła.

5. Zawieszenie postępowań podatkowych

Ustawa przewiduje zawieszenie toczących się postępowań i kontroli, w tym podatkowych, prowadzonych na podstawie Ordynacji podatkowej, kontroli celno-skarbowych oraz niektórych innych postępowań.

Postanowienie w sprawie zawieszenia będzie wywoływać skutki prawne już od chwili jego wydania. Organ wydający postanowienie będzie ma obowiązek doręczenia tego postanowienia niezwłocznie. Jeśli nie będzie to możliwe postanowienie o zawieszeniu zostanie doręczone najpóźniej w terminie doręczenia postanowienia o podjęciu zawieszono postępowania albo kontroli.

Do terminów zawieszonych postępowań i kontroli, nie będzie się wliczać okresów ich zawieszenia.

Na postanowienia w sprawie zawieszenia postępowania i kontroli oraz postanowienia o odmowie podjęcia zawieszono postępowania i kontroli nie będzie przysługiwać zażalenie. Postanowienia te będą jednak mogły być zaskarżone w odwołaniu od decyzji, co wynika z art. 237 Ordynacji podatkowej.

6. Zmiany ustawy – Kodeks spółek handlowych

Na gruncie Ustawy została wprowadzona możliwość odbywania posiedzeń zarządów i rad nadzorczych w sp. z o.o. i S.A. z wykorzystaniem nowych technologii, tj. w szczególności w trybie telekonferencji albo wideokonferencji.

Wprowadzona została również możliwość podejmowania przez każdy z tych organów uchwał w trybie pisemnym lub za pomocą środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, bez konieczności zawarcia w umowie spółki lub jej statucie odpowiedniego wyraźnego upoważnienia.

Zmiana zakłada także możliwość udziału w zgromadzeniu wspólników sp. z o.o. oraz walnym zgromadzeniu akcjonariuszy S.A. przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej na podstawie regulaminu ustalonego przez radę nadzorczą (sp. z o.o., S.A.) lub wspólników (jeżeli chodzi o sp. z o.o.).

Spółki publiczne (S.A.) powinny zapewnić transmisję z walnego zgromadzenia w czasie rzeczywistym.

7. Zmiany odnoszące się do ustawy o dozorze technicznym

Odroczenie terminu badań urządzeń technicznych następuje na wniosek eksploatującego po uprzednim złożeniu stosownego oświadczenia. Zarówno wniosek jak i oświadczenie mogą być złożone bez konieczności wizyty w urzędzie, w szczególności za pośrednictwem poczty elektronicznej.

8. Zmiany w ustawie o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw

W związku z rozprzestrzenianiem się zakażeń wirusem SARS CoV-2 zasadne jest odroczenie obowiązku składania nowego pliku JPK_VAT (deklaracja wraz z ewidencją) do 1 lipca 2020 r. dla wszystkich podatników. Podatnicy będą mogli jednak dobrowolnie rozliczyć się w nowej formie za kwiecień 2020 r., czyli złożyć nowy JPK_VAT w maju 2020 r.

9. Zmiany dotyczące cen maksymalnych

Ustawa zakłada, że Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw rolnictwa i rozwoju wsi może, w drodze rozporządzenia, ustalić maksymalne ceny lub maksymalne marże hurtowe i detaliczne stosowane w sprzedaży towarów lub usług mających istotne znaczenie dla ochrony zdrowia lub bezpieczeństwa ludzi lub kosztów utrzymania gospodarstw domowych.

W tym trybie mogą zostać ustalone maksymalne ceny dla różnych poziomów obrotu towarowego lub z uwzględnieniem skali sprzedaży albo świadczenia usług i uwarunkowań regionalnych, a przy ustalaniu wysokości maksymalnych cen mogą być wzięte pod uwagę wysokości cen w okresie poprzedzającym wprowadzenie stanu zagrożenia epidemicznego, a także uzasadnione zmiany kosztów produkcji i zaopatrzenia.

Ustawa ustanawia wyraźny zakaz stosowania w obrocie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cen lub marż wyższych niż maksymalne ceny lub marże ustalone w trybie opisanym powyżej.

Autorzy:

Katarzyna Gohling
adwokat

Anna Przygocka
radca prawny

Aleksandra Drozda
prawnik

W przypadku pytań prosimy o kontakt: prawo@fsg.pl